

PERMATA

SUBUD

DANH RIÊNG CHO HỘI-VIÊN
SỐ 3-4/74-MARDININGSIH phụ trách

Sinh hoạt của Hội chúng ta

I- Hoạt-động của Hội-Đồng Phụ-Tá :

-- Trong tháng 3/74 HĐPT đã khai mở : 6 người .

-Làm Latihan cho hội-viên đầu yếu : 3 người .

- Giải-thích cho Dự-bị hội-viên : 2 người .

'' Phòng tập Latihan là nơi tôn-nghiêm để sùng-bái Thiêng-Liêng Toàn-Năng , xin đừng nói chuyện trong phòng tập Latihan và xin đừng làm Latihan trong 15 phút tĩnh-tâm . ''

- Trong tháng , Phụ-Tá M.N.S , Liên-Hoa đi cùng với Ban Xã-Hội thăm cô-nhi-viện Xóm Chiếu .

II-Hoạt-động của Hội-Đồng Quản-TRI :

-Thông-cáo Xin quý đạo-hữu hoan-hỉ đóng tiền cho ISC (Hội-Đồng Subud Quốc-Tế) về năm 1974 để giúp vào sự chi tiêu của tổ-chức huynh-đệ Subud Quốc-Tế - Số tiền tương-đương 1 Mỹ-Kim một năm .

- HĐQT quyết-định , mỗi một Selamatan (Lễ Tạ On) tổ-chức tại Hội , quý Hội-Viên hoan-hỉ đóng vào quỹ Hội 3.000 Đồng .

- Đại-hội Thường -Niên kỷ-niệm mười bốn năm thành lập Hội và công-bố danh-sách tân HĐQT nhiệm-kỳ 74-76 được HĐQT quyết-định tổ-chức vào hồi 9 giờ sáng ngày Chủ-Nhật 12-5-74 tại Trụ Sở . Mong quý đạo-hữu ghi tên tham-dự đông-đảo tại văn -phòng và đến đúng giờ .

- Danh sách HĐQT nhiệm kỳ 72-74 :

Đ/H Chánh-Hội-Trưởng Lê-Thắng (xin từ-chức vì lý do gia cảnh 1/74) , Đ/H Nguyễn-Văn-Bính , Phó Hội-Trưởng , xử lý thương-vụ Chánh Hội-Trưởng , Đ/H Trần-Ngọc-Khánh , Tổng-Thư-ký _ Đ/H Hoàn-Toàn , Thư-Ký _ Đ/H Lê-thị-Thàng , Thủ-Quỹ , Đ/H Lư-thị-Thảo , Phó-Thủ-Quỹ _ Đ/H Nguyễn-văn-Chi , Kiểm-Soát-viên tài-chánh .

Ban Tu-Thư : PT Mardi-Ning-Sih , Trưởng ban _ Đ/H Kargono , Thư-Ký.

Ban Văn-Khố : PT Dương-Minh-Châu , Trưởng ban - Đ/H Muliono , Phó TB

Ban Xã-Hội : Đ/H Đinh-thị-Việt-Liên , Trưởng-Ban _ Đ/H Larawati , Phó Trưởng Ban , Đ/H Sujatmi , Thư-Ký _ Đ/H Duyên-Hương , Thủ-Quỹ.

Ban Kiến-Thiết: Đ/H Lê-Minh-Chánh , Trưởng Ban , Đ/H Phan-Đình-Việt , Phó Trưởng Ban , Đ/H Dương-văn-Đào , Nguyễn-Đặng -Nhân , ban viên .

Ban Sách Báo : Đ/H Đ/H Liêm-Khiết , Trưởng Ban , Đ/H Mawardi , Phó-Trưởng Ban

Ban Văn-Nghệ : Đ/H Sutardi , Trưởng Ban Đ/H Hoàng-Nam , Phó Trưởng Ban .

Ban Khảo-Tiết: Đ/H Phạm-thị-Tài , Trưởng Ban , Đ/H Đoàn-thị-Hồng , Phó Trưởng Ban .

- Đ/H Thủ-Quỹ tương-trình tài-chánh :

Thu 2/74 : 47.860 ,00

Chi 2/74 : 27.390 ,00

Hiện ngân tồn quỹ : 599.812 ,00

Qui Đón Rước Bapak : 578.300 ,00 .

III) Hoạt-động của Các Ban :

- Ban Tu-Thư :

Quĩ ủng-hộ Tu-Thư trong tháng :

2/74 : : 1.700 ,00

Ban Tu-Thư thành-thật cảm ơn quý huynh-đệ đã giúp đỡ tài-chánh , tra trang-trí , kỹ-thuật , bài vở cho Ban .

-Nội-San Xuân sắp phát-hành , mong quý huynh-đệ đón mua .

-Ban Sách Báo : Ban Sách Báo đã đóng Nội-San thành từng tập nhỏ , đặt trước phòng tập Latinan Nam và Nữ , để quý dự-bị hội-viên và hội-viên tham-khảo .

-Ban Xã-Hội :

Thu 2/74 : 5.470 , 00

Chi 2/74 : 0

-Trong tháng Ban Xã-Hội đi thăm Cô-nhi-viện Xóm-Chiếu , tặng cô-nhi-viên 2 bao gạo , 10 lít nước mắm , 10 Kg Xà bông .

IV-Số hội-viên :

Tổng số hội-viên : 2.051 hội-viên .

Số hội-viên hoạt-động : 400 người .

Số hội-viên khai-mở trong tháng 3/74 : 6 người .

Gồm 5 nữ hội-viên : Nguyễn-Bích-Oanh (I.076) , Lê-thị-Hợp (I.077) , Nguyễn-thị-Mường (I.078) , Trần-thị-Thông (I.079) , , Nguyễn-thị-Hồng (I.081) .

I nam hội-viên : Trương-trọng-Hòa (965) .

V-Tên mới :

Thành-thật chia vui cùng những Đ/H vừa nhận được tên mới của Bapak cho :

Đ/H Nguyễn-Đặng-Dũng có tên mới là Margono

Mai-Thế-Son " Sutardi

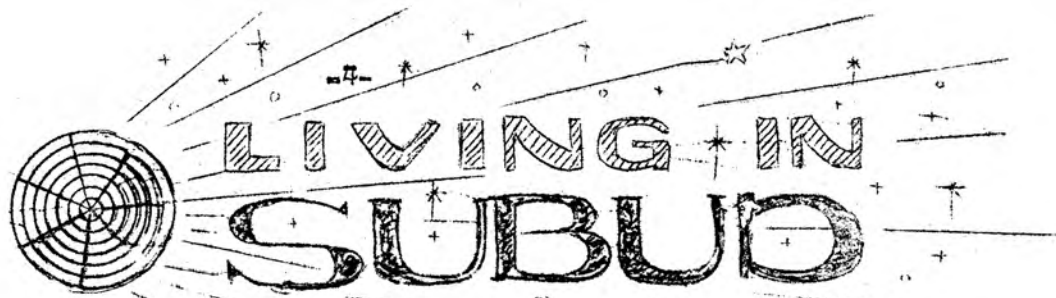
Nguyễn-văn-Hợi " Murait

Trần-Bạch-Cúc " Harini

Lê-thị-Năng " Sutarto

VI- Sinh-hoạt Chi Hội và các nhóm Subud địa-phương :

- Chi Hội Subud Đà Lạt : Do ông Lê-văn-Tôn làm Chi Trưởng , số hội-viên 7 người . Các anh em huynh-đệ ở các nơi đi qua Đà-Lạt thường ghé qua Chi Hội tại đây , được Đ/H Tôn tiếp đãi niềm nở , chân-thành và đầy lòng tr-ân đấng Toàn-Năng Duy-Nhất .

LIVING IN SUBUD

LÀ BỒI DỊCH

HỌC-TẬP TRẮC-NHIỆM VÀ PHỤC-TÔNG.

Bà Mariani ghi lại rằng , nhờ siêng-năng làm latihan , ông Ian và bà dần dần nhận thấy họ có thể từ từ thoát khỏi sự kìm- kẹp của tâm và trí , để tập sống trong sự quy-thuận THÁNH Ý THIÊN-LIÊN .

Họ khởi-sự bằng những thứ rất giản-dị , ví-dụ họ tự hỏi : " Tôi khát , tôi phải uống gì ? " - Trắc-nghiệm - Hoặc tôi mỏi-mệt và bị phiền-nhiều , tôi có nên đi xem chiếu bóng không ? - Trắc-nghiệm - Hoặc có nhiều thứ phải mua sắm cho gia-đình , nhưng bị nhức đầu , tôi có nên đi không ? - Trắc-nghiệm .

Bà viết , như Bapak đã giải-thích , làm trắc-nghiệm tức là học-tập tiếp-nhận Thánh ý của Thiên-Liên . Vì vậy , bất cứ họ tiếp-nhận được gì trong trắc-nghiệm , họ phải tuân theo và phục -tông mà không bàn-bạc , cân-nhắc điều hơn lẽ thiệt , mặc dù sự tiếp-nhận ấy có vẻ kỳ-cục . Tuy vậy , điều lạ là suốt sáu năm trong Subud , hai người không một lần nào bị hướng-dẫn sai-lệch; ngược lại , họ đều được đưa lại con đường và hành-động đúng-đắn , nếu họ tiếp-nhận sai-lầm vì chưa kinh-nghiệm .

Bà Mariani còn nhớ một lần trong cơn sốt , nhiệt độ lên quá cao đến nỗi không có gì làm bà hết khát được . Bà đã thử uống đủ mọi thứ nước , nhưng không khỏi khát . Ông Ian lấy làm lạ hỏi rằng : " Nhưng em cảm thấy muốn uống gì , vì em không muốn uống các thứ này ? "

Với giọng ngưng-ngịu , bà trả lời : " Thật xấu-hổ , nhưng em cảm thấy thèm uống Whisky Soda . "

Sau một phút ngỡ-ngàng , ông Ian nói : " Chúng ta trắc-nghiệm xem " . Thế là cả hai đều bắt đầu trắc-nghiệm và cả hai đều nhận được trả lời : " Whisky Soda " . Thật là ngoài sự tưởng-tượng! Từ trước đến giờ , không ai uống Whisky Soda , khi cơn sốt đang lên cao . Nhưng bà Mariani gạt bỏ mọi suy-luận và ngoan-ngoãn tuân theo sự chỉ-dẫn của cuộc trắc-nghiệm . Kết-quả thật phi-thường , cơn sốt hạ xuống nhanh chóng và trong người bà thấy dễ chịu , sau khi bà uống một ly Whisky Soda .

Bà kể tiếp , khi mới vào Subud , một hôm ở Coombe Springs , hai ông bà gọi điện-thoại mời ông Iksan và cô Ismana đi xem đoàn vũ-công Do-Thái biểu-diễn

ở Luân-Đôn . Nhưng ông Iksan trả lời còn phải hỏi ý-kiến Bapak đã . Một phút sau ông Iksan đến trả lời đồng-ý . Thế là hai ông bà Ian phóng xe đi mua vé . Khi về , họ được ông Iksan tìm đến cho biết Bapak , Ibu và Babaya cũng muốn đi xem .

Thật là một sự hân-hoan bất ngờ cho ông bà Mariani . Họ lập-tức gọi điện-thoại tới rạp hát , mua thêm vé và giữ thêm ba chỗ ngồi và cam-kết sẽ đến xem sau bữa ăn .

Mọi việc đã thu-xếp đầu vào đó , đột-nhiên ông Iksan lại đến tìm ông bà và nói rằng : " Bapak bảo không thể đi được . "

Bà Mariani sùng-sốt hỏi ông Iksan :

- Sao ! Không ai đi được ư ? "

- " Không một người nào cả , " - Ông Iksan đáp - " Tôi rất tiếc , nhưng Bapak luôn luôn trác-nghiệm . "

Bà Mariani kể tiếp là bà còn có một bài học kiên-tâm và phục-tòng cam-go hơn thố để phải theo .

Bài học ấy như sau :

Ông bà Mariani sống ở Calcutta , nhưng các con theo học nội-trú ở Luân-Đôn , chỉ về nhà nhân-dịp nghỉ hè và lễ Giáng-Sinh . Trong khi ấy , tại Calcutta , ông Ian đến văn phòng làm việc từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều , ăn trưa luôn tại đây . Do thế , bà Mariani ở nhà một mình , có rất nhiều thì-giờ . Thường thường bà dùng các thì-giờ này vào những công-việc bà rất ưa-thích , như chơi dương-cầm , tập vẽ những tranh sơn màu , tập làm đồ gốm và nghiên-cứu các ngôn-ngữ . Ngoài ra , bà còn viết được một số chuyện ngắn , nhưng chưa cho ấn-loát .

Bà rất ham mê các môn trên , nên dù dành rất nhiều thì-giờ vào đó , bà cũng không kiệt mệt-mỏi .

Nhưng sau một thời-gian bà vào Subud , các thói-quen này bắt-dầu thay đổi . Bà dần dần cảm thấy chán-ghét tất cả các thứ đó và nếu bà cố cố-gắng tiếp-tục thêm nữa , thời đầu bà trở nên nặng chịch , có khi còn bị đau buốt , nên kết ngày nọ đến ngày kia bà không dám làm gì .

Trước tình-trạng này , hai ông bà rất bối-rối và thất-vọng . Hiển-nhiên là bà bị " Cấm đoán " , nhưng cũng là điều vô-cùng cực-khổ , nếu cứ phải ở không , trải qua những chuỗi ngày dài-dặc mà không làm gì .

Sự buồn-bực của bà lên đến tột-đỉnh , thì vừa lúc đó Bapak đến viếng thăm Calcutta . Nhân-dịp này , một thiếu-phụ trong nhóm của bà bị xa vào tình-trạng chán-nản vì bị chồng ly-dị , cố hỏi Bapak về kế sinh-nhai và được Ngài khuyên nên mở một tiệm sửa sắc đẹp . Khi thiếu-phụ ấy tiết-lộ câu chuyện với bà Mariani , bà cảm thấy khích-lệ , vì bà cũng định hỏi Bapak về tình-trạng của bà .

Hai ông bà bàn trình-bày với Bapak mọi biến-chuyển đã xảy ra trong nếp-sống của bà từ khi vào Subud và hỏi đó có phải là sự điều-đất của Thiên-Liên không? Bapak gạt đầu và trả lời : " Đúng đấy ! và con không nên tiếp-tục làm các thứ ấy nữa . "

Bà hỏi lại : " Vậy con có thể làm được những gì để qua thời-giờ . "

- " Không làm gì hết . " Bapak nói .

Câu trả-lời của Bapak thật không còn gì rõ-ràng hơn , đồng -thời cũng làm cho hai người lúng-túng vô-cùng . Họ cố-gắng giải-thích với Bapak về những nguy-hại và buồn-bực vì quá ư nhàn-rỗi trong suốt ngày này sang ngày khác . Nhưng Bapak với một giọng cương-quyết , nhắc lại rằng : " Không làm gì hết . " Rồi Ngài-nói tiếp : " Hãy cầu-nguyện . "

Trong những tháng và năm kế tiếp , bà Mariani cố-gắng quy-thuận trước sự dẫn-đắt đặc-biệt ấy đã ban xuống cho bà . Nhưng nhiều khi trong cơn giao-động bà nhìn chung quanh mình , thì một ý-niệm thê-lương lại tràn-ngập tâm-hồn bà . Tuy vậy , một khi các cơn khủng-hoảng ấy trôi qua , mọi sự lại êm đẹp trở lại , nhờ ở việc bà đã dành phần lớn thời-giờ vào các hoạt-động từ-thiện và xã-hội . Tuy vậy , bà còn lưu-giữ được một công-việc mà bà thích-thú nhất . Đó là việc nấu ăn , nhưng công-việc này chỉ cần có hai hay ba tiếng mỗi ngày thôi .

Ấy thế mà , nguồn an-ủi duy-nhất này , một ngày kia cũng bị lấy mất .

Số là sau đó một năm , hai ông bà đi viếng-thăm các con ở Luân-Đôn nhân-dịp nghỉ-hè . Nhưng sau thời-gian nghỉ-ngơi đó , ông Ian phải trở về Calcutta trước vì công-việc kinh doanh . Còn bà Mariani phải ở lại , để lo-liệu cho các con vào nội-trú . Bà cố viết thư cho quản-gia , anh Mustaffa - khi ấy đã vào Subud-ra lệnh cho anh phải mượn thêm một người đầu bếp , phụ-trách việc nấu ăn cho ông Ian , cho tới khi bà về . Và dĩ-nhiên bà cũng ân-cần dặn-dò anh Mustaffa phải đặc-biệt trông-nom vào đó , để chồng bà khỏi phải than-phiền gì về vấn-đề

ăn uống . Kết- quả là trong suốt thời-gian bà ở Luân-Đôn , bà không hề nghe thấy ông Ian phàn-nàn một tý gì về vấn-đề đó .

Cho tới khi bà trở về Calcutta , bà từ phi-trường về nhà vào đúng 8 giờ ăn và bữa ăn đầu-tiên bà dùng ở gia-đình đã làm bà hết sức ngạc-nhiên . Các món ăn không những ngon lành mà còn được trình-bày rất ngoạn-mục . Ông Ian cho bà biết , đó là chính Mustaffa nấu-nướng . Ông nói , y không chịu mượn thêm đầu bếp và muốn tự tay làm lấy . Thoạt đầu , ông còn nghi-ngờ , nhưng sau ông thấy mọi sự đều vừa ý và không-có gì để chê trách . Ngay cả khi có khách ăn ở nhà , Mustaffa cũng tự -ý ấn-định thực-đơn và tự nấu-nướng lấy .

Ông Ian nói tiếp ; kỳ nào kết-quả cũng tốt đẹp . Các thực-khách dù là hội-viên Subud hay không , đều hài-lòng về các món ăn do Mustaffa nấu .

Những lời thuật lại của ông Ian đã làm bà hết sức ngạc-nhiên , vì bà biết rõ anh không biết nấu ăn và cũng chưa từng nấu ăn bao giờ . Cho đến khi làm quản-gia cho bà , đôi khi anh cũng luẩn-quẩn ở bếp , nhưng chỉ để phụ-giúp bà thôi .

Trong khi đó , anh Mustaffa rất sung-sướng được ngợi-khen ; nhưng chỉ đến hôm sau anh thất-vọng ngay khi nghe thấy bà Mariani bảo cho anh biết là kể từ hôm ấy bà lấy lại công-việc nấu ăn của bà .

Bà Mariani nghĩ rằng , với nhiệm-vụ quản-gia anh cũng đã có khá nhiều công-việc phải làm rồi , Hơn nữa , hiện-giờ bà chỉ còn một việc thích-thú duy-nhất là nấu ăn ; vậy mà lại nhường cho người khác , thời bà làm gì cho chóng hết thời-giờ mỗi ngày .

Dĩ -nhiên Mustaffa phải tuân-lệnh bà , nhưng anh vẫn không dấu nổi nỗi buồn và thất-vọng .

Ông Ian bèn can-thiệp và nói với bà Mariani rằng ; Chúng ta hãy thử trải nghiệm xem sao?

Hai người bắt đầu trải-nghiệm . Sự trả-lời là Mustaffa nấu ăn . Dĩ-nhiên anh Mustaffa rất hân-loan về kết-quả bất-ngờ này , nhưng đối với bà Mariani thì thật trái ngược . Vì một khi công-việc ưa-thích cuối-cùng này của bà , cũng bị tước-đoạt mất , thì bà làm thế nào để chịu đựng nổi những chuỗi ngày dài vô-tận sau này ; nhưng bà vẫn tuân theo .

Ngoài ra , bà còn kể lại một sự-việc sau đây về lòng phục-tòng và kiên-tâm của các nhóm Subud ở Calcutta . Tại Calcutta , có một cặp vợ chồng , vì lý-do này hoặc lý-do khác , không hề đến tập Latihan . Nhưng nhân khi Bapak

Từ trước , không hề thấy ai nói có răn xuất-hiện ở bãi biển Puri , vì vậy từ nhiều năm qua , gia-đình bà vẫn đến đây nghỉ mát . Và đây là lần đầu-tiên bà trông thấy răn ở Puri .

Tuy nhiên , hai ông bà cố-gắng coi như không có gì bất-thường xảy ra và chỉ thúc-đục các con ngừng tắm để lên bờ .

Rồi hai ngày sau , trong khi Vasa đang du-dương ngồi trên một chiếc phao , thì một con răn khác thuộc loại cực độc và rất hiếm , lại lảng-vảng đến gần cậu bé ; nhưng rất may một đợt sóng bất mạnh đột nhiên nổi lên , đẩy lui con răn ra xa . Một ngư-phủ gần đó bị con vật cắn , đã khuy xuống và phát sốt ngay . Tuy vậy , hai ông bà vẫn không quan-tâm mấy đến ý-nghĩa cả các sự-việc xảy ra đó .

Cho đến một hôm , chỉ một mình ông Ian và hai con xuống tắm biển . Buổi tối , ông trở về nhà với vẻ mặt suy-tư . Ông bàn với bà Mariani rằng : " Theo ông , việc răn xuất-hiện trong những ngày qua , có thể là những dấu-hiệu cảnh-cáo ; vậy cần phải trắc-nghiệm , để xem có nên tiếp-tục tắm biển nữa không . "

Rồi ông kể cho bà nghe một chuyện răn khác lại vừa xảy ra ban chiều cho Vasa . Ông nói khi ấy ông đang nằm nhắm mắt phơi nắng trên bãi cát , thì thấy Vasa vừa chạy đến chỗ ông vừa hét-hoảng gọi : Lúc đến cạnh ông , Vasa mặt mày tái ngắt , nói cậu vừa suýt dẫm lên một con răn nằm ở đằng kia .

Sau cậu đưa ông đến xem răn . Con vật vẫn cuộn tròn nằm nguyên một chỗ , đầu lắc-lư vươn lên cao , thân hình óng-ánh nhiều màu sắc-sỡ và có những vẩy dựng ngược như gai mọc . Một ngư-phủ đứng cạnh nói : " Loại răn này rất hiếm ở đây , nọc độc của nó làm chết người nhanh chóng . "

Bà Mariani cũng nghĩ như chồng , nghĩa là cần phải làm trắc-nghiệm để cầu xin sự hướng-dẫn của Thiêng-Liêng .

Hai người khởi-sự cuộc trắc-nghiệm và sự trả lời rõ-rệt là không được tắm biển nữa . Theo dự-định , gia-đình bà còn lưu lại Puri trong bảy ngày nữa , vậy mà không được tắm biển , thật là buồn-tẻ , nhất là đối với hai con bà . Hai ông bà định cố-gắng an-ủi chúng , nhưng cả hai đều rất ngạc-nhiên khi thấy các con đều nói rằng : " Vậy không nên tắm nữa , trắc-nghiệm trả lời như vậy là phải lắm . "

Bà Mariani hỏi lại Vasa về sự-thể gặp răn ra sao ? Vasa nói : " Con cũng không hiểu nữa . Con đang chạy ngược lên đến chỗ cha nằm , nhưng tự-nhiên lúc đó chân phải của con khi đó lên cao , lại không chịu hạ xuống . Con nhìn mặt

đất , thì thấy một con rắn nằm ngay dưới bàn chân con . "

Ông bà hân-hoan khi thấy các con tin-tưởng mãnh-liệt vào trác-nghiệm .

Bà Mariani cho biết tiếp rằng , các con bà nếu gặp việc gì khó-khăn , đều yêu-cầu ông bà trác-nghiệm xem nên phải làm thế nào ; và nếu ở xa chúng cũng viết về .

Như trường-hợp của Vasa , theo chương-trình nhà trường , cậu phải chọn một trong hai sinh-ngữ Đức hoặc Tây-Ban-Nha . Không biết quyết-định ra sao, cậu yêu-cầu bố mẹ trác-nghiệm . Ông Ian khi ấy đang lái xe , bèn đỗ xe bên lề đường , tắt máy , rồi cùng với bà Mariani , ngồi bên cạnh , bắt đầu trác-nghiệm . Trong khi ấy Vasa , ngồi băng sau , cũng làm cho tâm-trí yên-tĩnh để tiếp-nhận . Kết-quả cuộc trác-nghiệm là học Đức ngữ . Vasa tỏ ra rất sung-sướng với kết-quả này . Cậu nói cậu vẫn có cảm-giác rất thích sinh-ngữ ấy .

Ngoài ra , có một lần , Nuradha ở Luân-Đôn bị trải qua một thời-kỳ giao-động , tinh-thần chán-nản . Cô viết về cho cha mẹ một vài lần nói về cuộc khủng-hoảng này , nhưng ông bà Mariani vẫn không quan-tâm đến . Cho tới một hôm , một bức thư " vô cùng nặng-nhọc " được gửi về . Hai ông bà bèn làm một cuộc trác-nghiệm về tình-trạng nội-cảm của Nuradha , và tiếp-nhận được một cảm-xúc tê-tái và mệt-mỏi về tinh-thần . Họ lập-tức gọi điện thoại sang Luân-Đôn nói cho Nuradha biết kết-quả cuộc trác-nghiệm và khuyên cô phải phục-tòng các khuyến-cáo ấy , cùng xin nghỉ học một thời-gian .

Nuradha đứng đầu lớp kể từ mười bốn tuổi . Cô chịu nhiều ảnh-hưởng của Subud , và cũng vì vậy cô gây được cảm-xúc tin-cậy với chúng bạn , cũng như với các giáo-viên và ban giám-đốc .

Cứ như thế , nhờ trác-nghiệm gia-đình ông bà Mariani sống không cần suy-luận, không cần cân-nhắc điều hơn lẽ thiệt , không cần nguyên-tắc gì cả . Mọi khó-khăn đều được giải-guýt theo trác-nghiệm , nên không có sự mâu-thuẫn ý-kiến . Cuộc sống trong gia-đình thật vô cùng ngoạn-mục .

(Còn tiếp)

(I) : Thoạt đầu , ông bà Mariani không hiểu ý-nghĩa quyết-định trên của Bapak là latihah vào 8 giờ tối . Nhưng về sau , họ cho rằng đây là một bài học Bapak muốn ban ra để thử-thách sự phục-tòng và kiên-tâm của mọi người , đồng-thời cũng cho cặp vợ chồng kia thay rằng cánh của van luôn luôn mở rộng , đón chờ họ trở lại với Latihah . Nhưng nếu họ không trở lại , thì hiển-nhiên điều họ phải nhận thấy là trở-ngại không phải do giờ tập , mà do chính họ gây ra .

#####